

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2021. március 28.

Nyíregyháza

Online istentisztelet (Böjt 6. vasárnapja)

Igehirdetés címe: Mitől függ az ünnepünk? Széljárástól vagy a meghalt és feltámadt Jézustól?

(1. dia) „¹⁴Ujjongj, Sion leánya! Kiáltás örömdben, Izráel! Örvendezz, vigadj teljes szívből, Jeruzsálem leánya! ¹⁵Eltörli az ÚR az ítéletedet, eltávolítja ellenségedet. Veled van az ÚR, Izráel Királya: nem kell többé veszedelemtől tartanod. ¹⁶Azon a napon így biztatják majd Jeruzsálemet: Ne félj, Sion, ne csüggedj el! ¹⁷Veled van Istened, az ÚR, ő erős, és megsegít. Respesve örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.” Zof 3,14-17

Drága Gyülekezet!

(2. dia) Palmarum, azaz virágvasárnapja van ma, mellyel megkezdődnek a nagyheti események. Az öröm, az ujjongás mámorella tölti el az embereket Jeruzsálem utcáin. Királyként ünneplik Jézust, pálmaágakat terítenek az útra, hozsannákat énekelnek, néhány órára mindenki elfelejti a római elnyomást, sanyargatást és

az a váradalom van az emberekben, hogy az Ünnepelet, akiből egyszerűen csak „földi királyt” szerettek volna csinálni, esetleg politikai fordulatot fog végre hozni. A szamar, amelyen bevonul a Király, nem illik a képbe, hiszen nem királyhoz illő, de túl tesz rajta magukat, Jézus pedig tudja, hogy nem az emberi elvárásoknak kíván megfelelni. Az Ünnepelet bevonulása más lelki síkon történik, mint az ünneplő tömeg öröme. Jézus tudja, hogy ezt a bevonulást nem siker fogja megkoronázni néhány nap múlva, de Ő nem is a sikerért, az elismerésért jött, nem akarja megkoronáztatni magát, hanem alázatos és szelíd Megváltóként jött erre a földre és így is lép ki ebből a földi életből. Jézus szemében nem az örömmön, a bevonulás mámorella, a pálmaágakon van a hangsúly, hanem azon, hogy megkezdődik számára a legnehezebb út, a legnehezebb utolsó hét az életéből. Ő már tudja, amit az ünneplő tömeg még nem.

Ezt az örömmöt, jeruzsálemi ujjongást vetíti előre jó néhány száz évvel korábban Zofóniás próféta, amiről a felolvasott történetünkben hallhattunk. Érdemes egy kis kitekintést tennünk és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

visszatekintenünk abba a korba, hogy hogyan is vigasztalta, erősítette, bátorította Isten az Ő népét Zofóniáson keresztül. A kispófétáról azt kell tudni, hogy az **(3. dia)**

apja: Kúsi

nagyapja: Gedaljá

dédapja: Amarjá

ükapja: Hizkijjá (Ezékiás) király,

tehát királyi családból származott, Ezékiás királynak az ükunokája. **(4. dia)** Jósiás király uralkodásának idején élt, aki Kr.e. 641 – 610 között uralkodott. Az utolsó kispóféta volt, aki a fogság előtt szolgált.

Zofóniás megalkuvást nem tűrő hangon beszél. Leleplezi a bűnt, minden félelem nélkül hirdeti az ítéletet, és azzal az ihletett énekkel fejezi be a könyvét, amellyel reményteljes várakozással tekint a Szabadító érkezésére. A próféta rámutatott arra, hogy Júda morális állapotában – amely Jósiás király reformációja alatt külsőleg megjavult – mégsem történt elég mély és komoly változás

ahhoz, hogy elhárítsa a csapást, elkerüljék Isten ítéletét, a fogság büntetését.

A könyv felépítése **(5. dia)**:

- Az ítélet kihirdetése 1,2-18
- Intés megtérésre 2,1-3
- Elmélkedés az ítéletről 2,4-15
- Júda romlása 3,1-7
- Isten felháborodása a népek felett 3,8
- A hűségesek megőrzése, sokan megtérnek 3,9-10
- Izrael újjáépítése 3,11-18
- Isten öröme 3,16-20

Ebbe a történeti kontextusba, kilátástalan helyzetbe, erkölcsi romlott állapotba hirdeti meg a megtérés lehetőségét Zofóniás és nem egyszerűen az akkori kor jelenébe hirdeti meg, hanem a jövőben mutatva beszél Isten ígéretéről, hogy betölti népét az igazi örömmel, ujjongani fog Izrael, mert Isten ígérete beteljesedik a Megváltóban, Jézus Krisztusban. Benne készítette el a megváltás útját, s ez ad okot az öröme, az ujjongásra. Zofóniás prófétán keresztül ezt

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

készítette elő Isten és ennek a beteljesedését olvashattuk fel a 3. fejezetből. A virágvasárnapi jelenetben, Jeruzsálem örömeiben teljesedett be a prófécia. Ha Zofóniás könyvét végig olvassuk, akkor érezhetően kitűnik, hangsúlyt kap az ítélet, a harag, az Úr napja. Az ítélő Isten domborodik ki a könyvben, ebben a 3 fejezetben, s az egész könyvből csupán ez a néhány vers ébreszti fel a reményt az olvasó számára, hogy Isten az ítélet zord ténye és valósága mellett, a sötét, borús, kilátástalan ítéletében a Megváltó érkezésére, az ujjongásra, örömré, megtérésre okot adó napsugara tündöklök fel a sötét felhők fellege között. Ennek az előkészített ígéretnek a beteljesedését láthattuk meg a virágvasárnapi jelenetben. Hiszen a nagyheti események **(6. dia)** első lépcsőfoka, hogy Jézus bevonul Jeruzsálembe. A nép vígad, örül, ünnepel, miközben Jézus tudja, hogy a legnehezebb napok várnak reá. Második lépcsőfoka **(6/a dia)** a nagycsütörtöki esemény, az utolsó vacsora, mikor a kovásztalan kenyerek ünnepén Jézus tanítványaival az utolsó vacsorán vesz részt, ezzel a vele való rendkívüli közösségre kenyérben és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

borban hívja majd az övéit, ami azóta is a vele való egyik legbensőségebb közösség, a bűnbocsánat csodálatos megerősítésének élményét adja. Ennek a közösségnek nem csupán a legmagasabb élményét élük át azon az estén, hanem a legmélyebb fájalmát is, hiszen amit Jézus már tudott, az a tanítványi kör számára most válik világossá, valaki elárulja Jézust, a Megváltót, ezzel kezdetét veszi Jézus legnehezebb és leghosszabb éjszakájának. A vívódása, a világ bűnének magára vétele, az Atyától való elhagyatottságnak, az emberi bűnnek a kiszolgáltatott volta hihetetlen teherként nehezedik rá az utolsó éjszakán, a Gecsemáné kertjében. **(6/b dia)** A nagypénteki események, az elárulás bekövetkezése, az elfogatás körülménye, a meglincselés, a nagytanács törvénytelen, hazug eljárása, a csöcselék, hamis tanúk felbérzése, a nagytanácstól Pilátusig, Pilátustól Heródesig, Heródestól újra Pilátusig való citálása, koholt vádak hangoztatása, Barabbás és Jézus között való választási lehetőség felkínálása, a „feszítsd meg!” ujjongó kiáltások, a vicsorgó, dühöngő, gyűlöletet szító tömeg, a szenvedés útján való keresztcipelés, a szegek beverése, az ördögi kísértés „szállj le a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

keresztéről!”, a dárda hegye, a „miért hagytál el” kiáltás, az „elvégeztetett” halk, szelíd, csendes szó terhei mind ott nehezednek a bevonuló Jézus vállán. **(7. dia)** A nép ujjong az öröm mámorától és nem is sejti, hogy ez az ujjongó tömeg lesz az, aki a „feszítsd meg-et” is kiabálja. Az örömujjongásból, a harag, a gyűlölet ujjongása lesz. Micsoda fordulat „máról-holnapra”, s ennek a terhei mind-mind megjelennek a bevonuló Jézus előtt. Jézus tudja a szíve mélyen, hogy az az észaiási mondat ebben az örömben is jelen van **(8. dia)**

„Ez a nép csak szájával közeledik hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat,” Ézs 29,13. Mert ha a szíve is közel lett volna, akkor nem csak a magasságban lett volna ott Jézussal, hanem a mélységben is. Mert sokan szeretnének csak örülni Jézussal, sokan csak az örömből szeretnék kivenni a részüket, de a terhek felvállalása, a kereszt hordozása már nem megy. A bevo-

nuló Jézussal szívesen vállalnak sorsközösséget, szívesen ujjonganak, de a szenvedő Jézussal már nem, inkább „csapódnak” a tomboló, szitkozódó tömeghez.

Nem vagyunk mi is ilyen csapongók, hol ide, hol oda csapódunk, attól függ, milyen szelek fújnak? Nem érezzük magunkénak ezt a váltakozó ujjongást, hol ezért, hol azért ujjongunk? **(9. dia)** Nincs bennünk is a szív és a száj távolsága, hogy mást mondunk a szavainkban és mást hiszünk a szívünkben? A hited nem olyan, hogy mást mondasz és mást hiszel? Nincs szinkron a szádból kijövő és a szívedben lévő dolgok között? Az ujjongó nép szájával közeledett, de a szívében távol volt. **(10. dia)** Veszélyes hit, ami a széljárástól függ, mert az nem hitvalló életet, hanem csapongó szívet és életet fog eredményezni.

A virágvasárnapi eseményeket, az „örömujjongást” beárnyékolja a nagyheti esemény, a farizeusokkal, írástudókkal „ujjongó” tömeg indulata, de Jézus nem csapódik ide vagy oda, nem a széljárástól függenek a szavai, a tettei, hanem csendesen, alázato-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

san készül a virágvasárnapi eseményekben a világtörténelem legdrámaibb eseményére, a kereszthalálra. Zofóniás Isten ígérteréről ír ebben a 3. fejezetben **(11. dia)**, amelynek beteljesedése a virágvasárnapkal kezdődően indul el és a nagypénteki eseményekben csúcspontot ér el. Az igazi, szívből jövő ujjongást pedig a feltámasztás eseményében tapasztalhatja meg az ember. Aki ennek a mélységét és magasságát, „okát és miért-jét” élte át, annak már más lesz az ujjongása. Az már nem a széljárástól függ, nem a tömeg hangulatától, hanem egészen a szívig hatoló öröm fogja átjárni. És más lesz az öröme **(12. dia)**, mert el lehet jutni a **virágvasárnapi „hangzatos, felszínes ujjongásból” a halálból (bűnbocsánat) és feltámasztásból (örök élet) fakadó igazi, szívből jövő ujjongásig**, amit Isten megígért a prófétákon keresztül (is). Így ünnepeljünk és töltsé be tartalommal ünnepünket és ujjongó szívünket Jézus Krisztus ezen a vasárnapon!

Ámen!